

[Hassing-Jørgensen.]

Afgørelse efter det Synspunkt, men synes den højtærede Minister ikke, at et Aktiv paa 50 Mill. Kr. er værd at tage med i sin Status, naar man ejer det; og det er Tilfældet, Staten ejer Nationalbankens Grundfond. I Nationalbankens Regnskab staaer det opført som Passiv; følgende bør det i Statsregnskabet staa som Aktiv.

Det glæder mig, at den højtærede Minister nu synes at være villig til at gaa bort fra denne camouflerede Statsgæld i Form af Gældssaneringslaan, som jeg har paatalt, og jeg haaber ogsaa, at Ministeren vil ændre Posteringsorden af Grundforbedringsfonden, saaledes at den ikke fradrages i Statens Status, men netop, som den bør være, bliver en integrerende Del af Statens Formue.

Saa fremsatte den højtærede Minister nogle Bemærkninger til mig i Anledning af den løbende Diskussion, der har været mellem os angaaende den uhyre Forskel, der var mellem Ministerens Forudsigelser og de endelige regnskabsmæssige Resultater, og de ender med, at den højtærede Minister er meget fornærmet over, at jeg har villet deltage i den letkøbte Kritik, som Ministeren siger. Jeg maa hævde, at det har ikke været nogen letkøbt Kritik. Jeg har haft meget Arbejde i den Sag for at være fuldt ud paa det rene med Enkelthederne, og jeg finder ikke, der er nogen som helst Begrundelse for, at den højtærede Minister bliver fornærmet over, at man paataler noget saadant; det er virkelig ikke den højtærede Minister, der har Grund til at være krænket. Jeg skal tillade mig at minde den højtærede Minister om et bevinget Ord, som vistnok kan findes hos Arlaud: Det er ikke nok at have Uret, man maa ogsaa være høflig.

Endelig forsøgte Ministeren paa ny at lægge en anden Mening ind i de Udtalelser, jeg fremsatte i Marts 1940 angaaende den direkte Beskatning, og talte om, at jeg gjorde mange Krumspring for at komme bort derfra. Det er ikke mig, der gør Krumspring, den højtærede Minister gør en Masse Krumspring for at faa lagt ind i disse Udtalelser en anden Mening end den, der fremgaar af deres Ordlyd. Jeg maa henholde mig til denne Ordlyd. Denne Gang gik Ministeren noget længere tilbage i sit Citat og sagde, at jeg havde dog været klar over, at der var langt igen paa det paagældende Tidspunkt, inden Dækning var naaet.

Jeg har søgt at rekonstruere i min Tankegang den Situation, som dengang forelaa, og jeg tror, jeg kan formulere det

saaledes, at naar jeg gjorde den Bemærkning og derefter sagde, at der, bortset fra nogle Takstforhøjelser, ikke var ret meget at komme efter i Retning af indirekte Skatter og ej heller af direkte Skatter, var jeg faktisk meget interesseret i at høre, hvorledes den højtærede Minister vilde klare den Situation. Det tilkom jo ikke mig at skaffe Balance paa Driftsregnskabet, det var den højtærede Ministers Opgave, og derfor vilde jeg gerne have hørt, hvilke Udveje den højtærede Minister tænkte sig. Den højtærede Minister svarede ikke. Ja, tænkte jeg, saa maa den højtærede Minister vel have nogle andre Udveje, som han for Tiden ikke anser det for opportunt at meddele os.

Jeg fortryder altsaa ikke noget af det, jeg har sagt, men jeg maa holde paa, at det skal være Ordlyden af mine Udtalelser, man citerer, naar man vil drøfte dette Spørgsmaal.

Jeg gjorde en Henstilling til den højtærede Socialminister om at tage under Overvejelse, hvorvidt man gennem Fagforeningerne kunde opnaa et vist Bidrag til Dækning af de overordentlige Tilskud til Arbejdsløshedskasserne og for Arbejdsgiverforeningens Vedkommende de tilsvarende Tilskud til Arbejdsløshedsfonden, og den højtærede Minister svarede relativt velvilligt paa denne Forespørgsel. Men de Oplysninger, han fremsatte, angik kun de ekstraordinært forhøjede Understøttelser, der bliver Tale om til de enkelte, hvorimod der ikke var Tale om Nedbringelse af Statens Tilskud til de illikvide Kasser. Jeg skal nu ikke komme nærmere ind paa dette Problem, men skal henstille, at den højtærede Minister, maaske i Forening med det Udvalg, der beskæftiger sig med Sociallovgivningen, vil have dette Spørgsmaal under Observation.

Jeg udtalte i samme Forbindelse, at det vilde efter min Opfattelse vække Skuffelse i Befolkningen, naar den højtærede Minister efter den mægtige Indsats, som fra alle Sider er gjort til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, dog nu mente, at vi vilde komme til at staa over for større Udgifter til Arbejdsløsheden i dette Finansaar. Den højtærede Minister har ikke fundet Anledning til at svare derpaa — det var heller ikke fremsat som noget Spørgsmaal —, men jeg kunde dog nok ønske at give den højtærede Minister endnu en Anledning til at udtale sig bestemtere om, hvorvidt det virkelig er saaledes, at de sociale Budgetter trods denne enorme Indsats stadig maa befrygtes at vilde blive værre.